

15 sep 1915   Verschijning van de gedrukte editie van *Landstormlied* (“Waak op, Nederland”), uitgegeven door S.L. van Looy (Amsterdam 1915).

Nieuwe Arnhemsche Courant, 14 oktober 1915:

Het is de zaak van allen, wien ons vaderland ter harte gaat, om geen enkele sympathiseerende uiting te laten klinken in het ijle. Zoo vestigen wij de aandacht der zangers en koordirigenten op het *Landstormlied* van Balthazar Verhagen, den directeur der Tooneelschool en Alphons Diepenbrock, onzen Nederlandschen componist. Het gedicht is geen letterkunde, doch drukt uit wat ons allen agiteert. [...] De muziek, waarop Diepenbrock dit laat zingen, is populair en van de schoonste geestdrift. Van de muzikale waarde getuigt b.v. de buitengewoon effectvolle terugkeer van het hoofdthema. In deze dagen zou het ons volkslied moeten zijn en het heeft daarvoor alle eigenschappen; er is slechts één openbare uitvoering noodig om het nationaal te maken. S.L. van Looy heeft het uitgegeven.

Het Muziekcollege (W.L.[andré]), 16 december 1915:

Er verschijnt weer nieuwe muziek in overvloed. Men kan zich hierover in zooverre verheugen als het bewijst dat het normale leven ten onzent ongestoord zijn gang gaat en de uitgevers den moed niet verloren hebben. Edoch, voor verdere verheuging blijft er geen ruimte. Want het is gewoonlijk zoo onbelangrijk wat er verschijnt, zoo ordinair, dat men in negen van de tien gevallen, of liever in negen en negentig van de honderd, de muziek maar zachtend ter zijde legt, en het besluit opvat om er geen woord aan te verspillen. [...] Slechts één stuk uit de hoop blijft over; een dier kloeke, pakkende muziekstukken welke U onmiddellijk de meesterhand verraden: een *Landstormlied* van Alphons Diepenbrock, uitgegeven door S.L. van Looy te Amsterdam. Gij lacht misschien ietwat ongeloovig. Diepenbrock, de man van een waarlijk verheven *Te Deum*, van de ragfijne *Marsyas*-muziek, van indrukwekkende, zeer diepgaande liederen, van hem een landstorm-compositie? Ja waarlijk, en een flinke ook. Op de woorden van Balthazar Verhagen heeft de componist een volkslied van de beste hoedanigheden geleverd. Iedereen kan het meezingen. Toch is het geen “mop”. Het ligt goed, zelfs gemakkelijk in het gehoor. Toch is het niet ordinair. Krachtig en kloek van melodie, ondersteund door een begeleiding die zich terdege aanpast bij het karakter van vers en zangstem. Kortom een lied waar geestdrift in zit, een lied van waarde en tegelijk voor iedereen bereikbaar. Daar hebben wij in ons land al zoo lang op gewacht. Nu is het dankzij de samenwerking van Diepenbrock en Verhagen gekomen. Hopen wij dat ons volk leeren zal dit goede lied te zingen.

13 dec 1915   Uitvoering van *De klare dag* en het *Landstormlied* en van de *Hymne voor viool en piano* in het Concertgebouw te Amsterdam door Ph. Carstens resp. Sam Swaap met pianobegeleiding van Willem Doortmont. Voorts liederen van Rijken, Zweers, Mann en Loman, instrumentale werken van Kersbergen, Mann en Kes als onderdeel van een concert door de Kon. Liedertafel “Apollo” onder leiding van Fred. J. Roeske.

De Telegraaf (Matthijs Vermeulen), 14 december 1915:

Als Roeske's Apollo-koor niet geteisterd was door de mobilisatie, had hij waarschijnlijk minder plaats van zijn programma geofferd aan de solistische muziek, die in gewone tijden zijn concerten maar even eene nuance geeft. [...] [De nummers van "Apollo"] waren de geestdriftige successen van deze avond, waarin de tenor Carstens zijne gave stem harmonisch mengde met verschillende sonetten, liederen en volksliederen, waarvan ik een middeleeuwsch stukje van Gottfr. Mann (Als 't duister is) en het Diepenbrock's *Landstormlied* aanstip. Het werd bijna meegezongen, maar de tenor kon er niet tegen op en ik geloof, dat het volk geen raad weet met den tekst, waarmee ik trouwens zelf geen raad weet.

Algemeen Handelsblad (Ks [= Mr H.W.J.M. Keuls]), 14 december 1915:

Een geheel nationaal programma werd uitgevoerd. Diepenbrock kwam er op voor met zijn meeslepende *Hymne* voor viool, [...] met een lied *De klare dag*, [...] en met zijn *Landstormlied*. Deze zang zou populair kunnen worden door zijn frissche opgewekte melodie, als de tekst niet van iemand was, die minstens een halve eeuw te laat is geboren. De tenor Ph. Carstens kon dit lied niet met het vereischte élan zingen; zijn stem en voordracht hebben nog vorming nodig.

Nieuwe Rotterdamse Courant ([S.A.M. Bottenheim]), 14 december 1915:

Van den laatsten hebben wij ook een tweetal gezangen te hooren gekregen, t.w. *De klare Dag* [...] en 's toondichters jongste geestesproduct, het *Landstormlied*, op den meeslependen tekst van Balthazar Verhagen, een warm gevoeld, krachtig vaderlandsch gezang, dat, ware het anders gezongen, zeker nog meer zou ingeslagen zijn. — Maar de Tenor, die ook het liedje van Zweers en gezangen van Jan Rijken, Gottfried Mann en A.D. Loman Jr. voor zijn rekening genomen had, schoot in vele opzichten te kort. Het scheen alsof de taak hem te zwaar was. Het geluid klonk droog en schrill en de voordracht scheen vrijwel onbezield. — Doormont's accompagnement, inzonderheid van het *Landstormlied*, was als steeds opmerkelijk goed.

Caecilia (J.W.K.), 15 januari 1916:

De heer Ph. Carstens, die als vocaal-solist optrad, is een beschaafd zanger; het timbre van zijn tenorstem is echter wat droog, dit, gevoegd bij het feit dat hij veelal meer aandacht schenkt aan het woord dan aan den toon, geeft aan zijn zang iets monotoons, een minder goede eigenschap, waaronder vooral de drie eerste liederen: *In de Kathedraal* van Jan Rijken, *De klare dag* van Diepenbrock en *Liedje van Zweers* te lijden hadden. Een tweede serie liederen van Mann, Loman en Diepenbrock bood meer afwisseling. Het gespierde *Landstormlied* van laatstgenoemde, dat hier voor 't eerst gezongen werd, bezorgde den zanger een groot succes.

1 mrt 1916   Uitvoering van het *Landstormlied* door Mien Sternheim-Smits te midden van een programma van 17 liederen.

De Telegraaf (Matthijs Vermeulen), 2 maart 1916:

“Een lied voor koning Albert” van Cath. van Rennes had een zeer pro-geallieerd succes en dat was eigenlijk het eerste enthousiasme. “Waak op

Nederland”, 't *Landstorm-lied* van Diepenbrock, veroverde voor de tweede maal de kalme stemming en klonk na in een groot applaus. De eenheid en de hardnekkigheid van rythme, waarin Diepenbrock dit lied hield, zijn meesterlijk en meeslepend; maar opnieuw: het tempo had driemaal sneller moeten zijn... den heelen langen avond. — In 's hemels naam mevrouw, minder heroïsch en minder monumentaal.